

Розділ перший ПЕРШОТРАВЕНЬ

Ось і настав Першотравень. Погода в містечку Смолбрідж* була просто чудовою: яскраво сяло сонечко, на тлі блакитного неба майоріли святкові прапорці, а повітря смачно пахло сосисками!

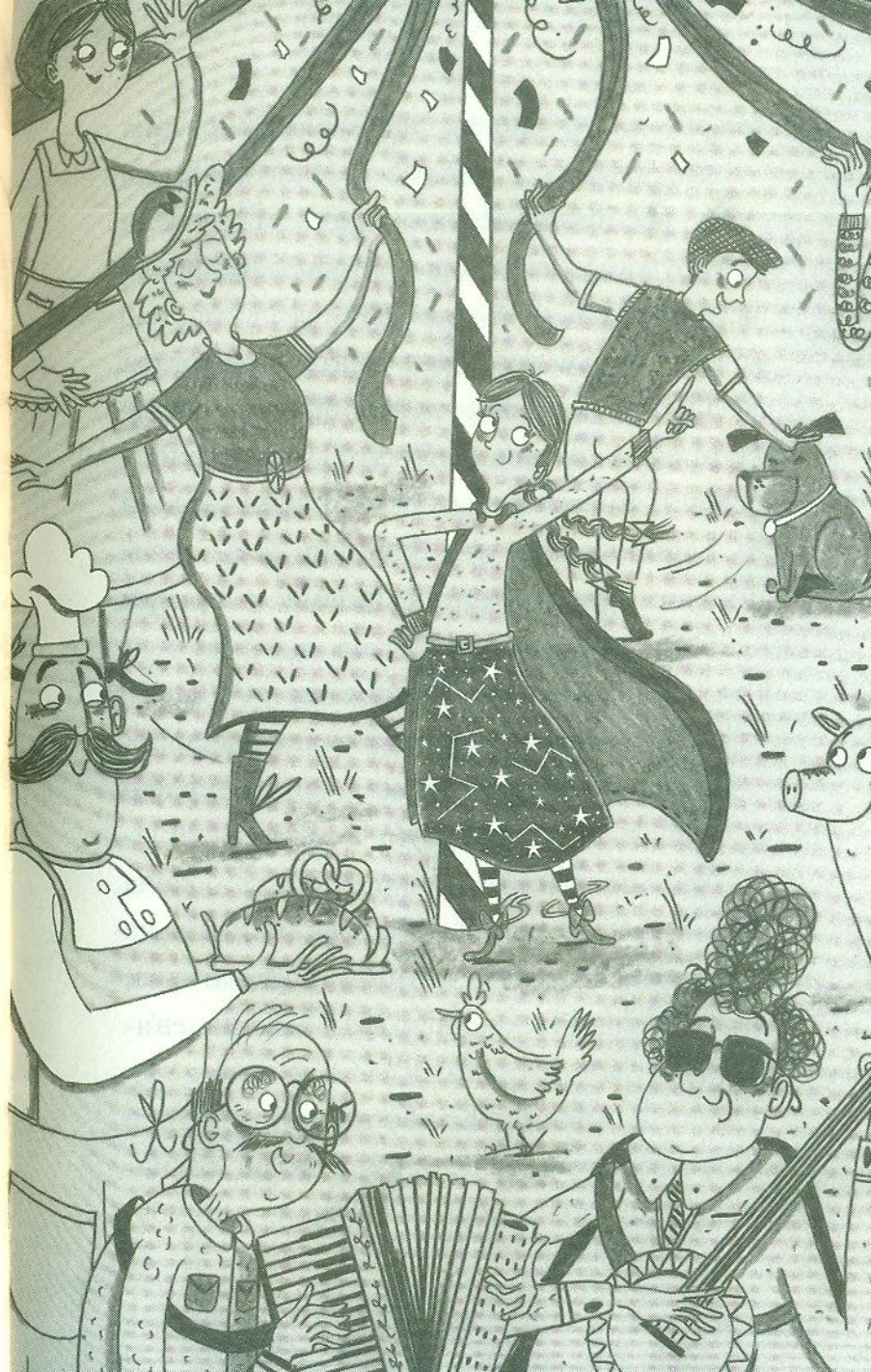
Містечко Смолбрідж, як нескладно здогадатися, було маленьким і могло похизуватися лише невеликим мостом. Інших цікавинок годі було шукати. Веселі святкування відбувалися тут украй рідко, тож усі покладали сподівання на Першотравень.

* Смолбрідж — назва містечка. Англійською мовою назва звучить як *Smallbridge* та складається з двох слів: *small* (маленький) та *bridge* (міст). (Прим. пер.)

Усі жителі висипали на вулиці містечка з нагоди свята. Діти раз у раз смикали батьків за рукави, випрошуючи мідяки на цукерки та яблука в карамелі. Містяни широко всміхалися й насолоджувалися святковою атмосферою. Кульмінацією свята мали стати промова мера (напрочуд довга), дитячий танок із весняним деревцем (надто заплутаний), ляльковий спектакль (доволі кумедний) та виступ клоуна (геть не смішний), а на завершення запланували яскравий феєрверк (ду-у-уже гучний!).

Та зараз надворі був лише пізній ранок, тож містяни зібралися на головній площі, де якийсь гурт розважав натовп веселою музикою. Учасники гурту поважно величали себе «Парубками зі Смолбріджа», хоча наймолодшому «парубкові», який грав на банджо, нещодавно стукнуло шістьдесят два, а найстаршому (акордеоністові) було аж дев'яносто три.

Площу наповнили танцюристи: хтось танцював парами, хтось невеликими групами, а хтось поодиноці. Власники крамничок,

фермери, хлопці з пекарні, молочниці, літні люди, маленькі дітлахи й навіть старий пес — усі пустилися до танцю! Плескали руки, кружляли спідниці, тупотіли черевики, виляли хвости...

А посеред усього цього гамору виднілася Елзі Піклз у своєму найкращому вбранні. На її ніжках красувалися новесенькі блакитні туфельки зі стрічками. Вона протанцювала весь ранок, проте анітрохи не стомилася. Танцюристи прибували й ішли геть, однак Елзі й не думала зупинитися.

І на це була вагома причина — її туфельки. Неймовірно красиві блакитні туфлі. Ба більше, *Елзі отримала їх у подарунок від... справжньої відьми!*

А було це так.

Батьки Елзі мали крихітну пошарпану крамничку з величною назвою «Торговельний центр родини Піклз». І кілька місяців тому з їхньою сім'єю трапилося дещо неймовірне! До крамнички завітала відьма і зробила Елзі пропозицію, від якої дівчинка не змогла відмовитися.

Ім'я тієї славнозвісної відьми було Маджента Шарп, хоча в містечку її прозвали Червоною Відьмою за яскраво-вогняне волосся та червоне вбрання. Маджента вкрай рідко навідувалася до містечка, проте жоден її візит не обходився без дивних поглядів та пліток. Ба більше, перехожі навіть ішли іншим боком вулиці, щоб зайвий раз не перетинатися з відьмою. Подейкували, що вона мешкає посеред Гачкуватого Лісу в загадковій Вежі, що вміє *пересуватися з місця на місце*. Насправді ніхто й гадки не мав, що відьма там робила, проте навіть якби й знали, то однаково не схвалили б її дії.

Зрештою, мешканців Смолбріджа можна було зрозуміти. Варто було лишень поглянути на відьму, яка поважно розгулювала у своєму червоному вбранні, — надто зарозумілу, щоб вдягатися в чорне лахміття й гостроверхий капелюх, як і належить *пристойній відьмі*. А ще Маджента усамітнилася посеред лісу у Вежі, що її годі було знайти — погодьтеся, так не подобає робити поважній відьмі.

Маджента запропонувала Елзі стати на один тиждень доглядачкою її будинку взамін на гаманець, набитий золотом. Варто зауважити, що, попри неймовірні зусилля батька дівчинки, «Торговельний центр родини Піклз» мав чималі борги, а вдома, окрім Елзі, було ще трійко голодних братиків.

Тож від додаткових грошей складно було відмовитися. Ба більше, після всіх тих пліток Елзі й самій

було цікаво поринути у справжню пригоду й дізнатися, який вигляд насправді має та загадкова Вежа.

Власне, до Вежі потрібно було звикнути. Як і до кількох її цікавих магічних особливостей. Здавалося, Вежа... *жива!* Елзі відчувала, що Вежа уважно за всім спостерігає й дослухається до всього. Іноді вона навіть легенько здригалася на знак схвалення або незгоди. А ще у Вежі мешкав старий буркотливий ворон Корбет, за яким Елзі також мала доглядати. Той птах геть не боявся казати вголос усе, що думає!

За тиждень перебування у Вежі Елзі вдалося порозумітися з дивакуватими сусідами Мадженти й навіть самотужки випробувати кілька замовлянь. Не обійшлося без сварок, сміху, поїдання торта, сліз, розмов до опівночі й труднощів із любовним зіллям. Однак Елзі була в захваті від цієї пригоди! Звісно, спершу вона зовсім не планувала бавитися з усіма тими *відьомськими штучками*, однак потім її раптово *поглинула* магія, і дівчинка, на превеликий

